

uhyre mange Penge for Selskaberne, er Hr. Zeuthen øjensynlig ikke i Stand til at tage tilstrækkeligt Hensyn til.

Jeg kunde nævne mange andre Ting, men jeg skal ikke trætte Medlemmerne med nogen udførligere Gennemgang af Detaillerne i Hr. Zeuthens Pjece. Det er jo ikke noget, der hører rigtig hjemme her. Kun skal jeg nævne et enkelt Punkt, fordi det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen ogsaa har hentet nogle Tal fra Hr. Zeuthens Pjece og benyttede dem imod Selskaberne i sin Tale her i Tinget. Hr. Zeuthen har i sin Pjece aldeles ikke taget Hensyn til, at paa det Tidspunkt, da Raadets Risikostatistik blev optaget, havde visse store gensidige Selskaber endnu ikke opkrævet de Præmier — i alt Fald ikke fuldt ud —, som Forhøjelsen af Erstatningerne havde nødvendiggjort. Det har selvfølgelig det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen ikke kunnet vide; men saadan er Forholdet, og det aabenbarer sig i Raadets Statistik ved, at saadanne gensidige Selskaber kan møde op med en Skadeprocent paa over 100, hvilket selvfølgelig i Praxis slet ikke kan tænkes; det ligger simpelt hen i, at Resten af Præmierne først bliver opkrævet senere.

Jeg skal ikke komme ind paa Husstandsforsikringerne, som den højtærede Indenrigsminister i Gaar omtalte, ogsaa paa det ærede Medlems Hr. Andreasens Foranledning. Den højtærede Indenrigsminister oplyste fuldstændig, hvor forkerte det ærede Medlem Hr. Andreasens Betragtninger i den Sag var, idet Tariffen for dem for længst er forandret, og jeg kan for en Sikkerheds Skyld sige, at Forarbejderne til den nye Præmieberegning var paabegyndt længe før og selvfølgelig ganske uafhængigt af Hr. Zeuthens Angreb paa Selskaberne. Jeg vil haabe, at Raadets Embedsmænd fremtidig vil holde deres Kritik paa et solidere Grundlag, end Hr. Zeuthen har gjort, og at de vil udvise større Forsigtighed og Selvkritik, hvis de igen vil behandle Forsikringsselskaberne. Men jeg vil ogsaa tilføje, at Arbejderforsikrings-Raadet har jo ikke nogen som helst Domstolsmyndighed overfor andre Spørgsmaal end netop Erstatningernes Størrelse, og der underkaster vi os uden Kny Raadets Afgørelse.

Jeg vil derefter gerne spørge den højtærede Forsvarsminister, hvilke Foranstaltninger han har truffet eller agter at træffe overfor Slottet Kronborg i Anledning af, at nu til Nytaar den Kontrakt med Helsingør Kommune, den højtærede Forsvarsminister hidtil har paaberaabt sig, udløber. Der er indtruffet det glædelige — i hvert

Fald for mig og sikkert for mange andre glædelige —, at Helsingør Byraad nu har sluttet sig til Ønskerne om at faa Kasernen flyttet bort fra Kronborg, hvilket der er saa meget mere Grund til, som f. Eks. en af vore Generaler har erklæret, at det er den sletteste Kaserne, han har set i noget Land. Jeg har glædet mig ved her i Tinget at høre det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen, som ogsaa er Medlem af Helsingør Byraad, slutte sig til Byraadets Anskuelse om, at nu bør Kasernen fjernes fra Kronborg; men jeg er ked af, at han tilføjede, at der saa kunde bygges omkring i Terrænet, hvorved der paa anden Maade vilde tilføjes Kronborg Skade. Jeg forstaaer slet ikke, at Helsingør By stiller sig paa det Standpunkt. Kronborg og Terrænet omkring Kronborg kunde blive et ganske vidunderligt Klenodie, som Helsingør kunde have stor Fordel af ogsaa økonomisk — og det spiller øjensynlig en ikke ringe Rolle for den By, hvad jeg for Resten godt kan forstaa.

Det er saadan med Terrænet omkring Kronborg, at man skal ligesom her ved Smedelinien løse Adgangskort for 2 Kr., tror jeg det er, for at komme til at gaa der. Jeg har gaaet der adskillige Gange, men det ærede Byraadsmedlem og Medlem af dette Ting, Hr. J. P. Larsen, erklærer, at han har levet i Helsingør i 30 Aar og har aldrig haft sine Ben paa de Omraader, der ligger omkring Slottet. Jeg er altsaa adskilligt bedre stillet end det ærede Medlem i min Kritik og mine Betragtninger over Kronborg, og jeg kan, netop fordi jeg har set, hvordan der er, hævde, at det er ganske forkert, naar det ærede Medlem taler om, at Direktør Lunds Pjece om Kronborg paa en perfid Maade behandler Sagerne deroppe, og at — hvordan er det, der staar — Billederne i Pjecen paa mangfoldige Punkter er misvisende, at Billederne har man konstrueret, og Virkeligheden viser noget ganske andet. Jeg har adskillige Gange tilbragt nogen Tid paa det Terræn og jeg kan attestere, at jeg har set de Ting, Billederne forestiller, ganske saadan, som Billederne viser det, og ganske som Udtryk for den Vandalisme, der gennem Aaringer er øvet imod Kronborg Slot og Kronborg Slots Omgivelser. Museumsdirektør Lund deroppe, som nærer, hvad jeg tidligere har bemærket, en brændende og levende Kærlighed til Kronborg og Museet der, har skrevet denne Pjece paa egen Bekostning for at prøve at virke til, at Staten nu tager sig af det, og der er altsaa god Anledning til det, nu da Kontrakten om Militærforholdene deroppe med Kommunen